

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 13. Synodi Nicenæ Symbolum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

creaturam, & Patri non consubstantialem. Eusebius Cæsariensis hujus rei veritatem non agnoscere non potuit. Sæculum IV.
A. C 325.

Non nulli in voce consubstantialis reijcienda persistebant, quod in Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum acto, fuisset damnata; id autem ibi ideo factum, quia Paulus hanc vocem materiali modo accipiebat, & aliquam divisionem indicantem, sicut plures nummi ex eodem metallo esse dicuntur; contra Paulum in eo disputationis cardo vertebatur, ut demonstraretur, Filium ante omnia alia extitisse, & cum esset Verbum, carnem fuisse factum; Ariani vero admittebant, Filium ante tempus extitisse; nempe ante tempus fuisse factum asseverabant, & ad creaturarum censum esse referendum; ajebant ejus similitudinem, & unionem cum Patre non esse secundum substantiam, aut naturam, sed secundum conformitatem Doctrinæ. Ergo Patribus, ad occludendas omnibus eorum argutiis rimas, nulla vox visa est magis idonea, quam: consubstantialis, in hanc usque diem Arianorum terror.

§. XIII.

Synodi Nicænce Symbolum.

Postquam de hac voce, aliisque exprimentæ fidei Catholicæ aptissimis inter Athanas. ad Sol. p. 837.

ter

Sæculum IV. ter Patres convenit, Osius formulam
 A. C. 325. concepit, & Hermogenes, exinde Episcopus
 Casareæ in Cappadocia, descripsit.
 Basil. ep. 319. Erat autem ejusmodi: *Credimus in unum
 Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem
 Theod. 1. c. 12. rerum omnium, visibilium, & invisibilium;
 Socr. 1. c. 8. & in unum Dominum Jesum Christum,
 Basil. ep. 78. Filium Dei unicum, ex Patre, qui
 Ruf. 1. c. 5. est, ex substantia Patris genitum. Deum
 de Deo, lumen de lumine, Deum verum de
 Deo vero, genitum, non factum, Consubstantialem
 Patri, per quem omnia facta sunt in caelo, & in terra.
 Qui propter nos homines, & propter nostram salutem
 descendit de Cælis, incarnatus, & homo factus est.
 Passus est, & resurrexit tertia die, ascendit in
 Cælos, & venturus est judicare vivos, & mortuos.
 Credimus etiam in Spiritum Sanctum. Illis vero,
 qui dicunt, tempus fuisse, quo Filius non erat,
 & non extitisse, antequam genitus esset, sed
 fuisse ex nihilo productum; aut qui dicunt
 Filium Dei esse in alia hypostasi, aut alterius
 substantiæ, mobilem, mutabilem, Sancta
 Ecclesia Catholica, & Apostolica anathema dicit.*

Omnes Episcopi hoc Symbolum approbarunt,
 & subscripserunt, si modicum Ariatorum
 numerum excipias. Primum septendecim erant,
 qui signare recusabant, postmodum tantum
 quinque, Eusebius Nicomediensis, Theognis
 Nicænus, Maris Calcedonensis, Theonas, &
 Secundus

dus ex Lybia. Eusebius Cæsariensis vo-
 cem: Consubstantialis approbavit, quam
 priori die impugnaverat. Rursus ex istis
 quinque tres depositionis, & proscriptionis
 metu cesserunt, namque Imperator
 minatus fuerat, in exilium ejiciendos, qui
 subscribere nollent. Solos Theonam, &
 Secundum, pertinaciter Ario inhæren-
 tes, Concilium unacum eo condemnavit.
 Tres illi, qui tempori cesserant, fuere
 Eusebius Nicomediensis, Theognis, &
 Maris. Eusebius nullum non movit la-
 pidem, ut sibi faventem Constantinum
 redderet, missis, qui clam omnibus Prin-
 cipi loquerentur, eumque a depositionis
 timore securum præstarent. Tandem
 Constantiæ Imperatoris Sororis monitis
 obtemperavit, & cum subscriptionem de-
 clinare non posset, saltem fidei professio-
 nem ab anathemate, quod in calce ap-
 positum erat, distinxit, & subscripsit qui-
 dem fidei, non vero anathemati, quia
 ajebat, sibi persuasum habere, talem non
 esse Arium, qualem Patres crederent,
 aliud sibi partim ex ejus epistolis, partim
 familiaribus colloquiis constare. Est et-
 iam non nemo, qui dicat, scilicet Philo-
 storgius Scriptor Arianus, Eusebium, &
 Theognim suis subscriptionibus, quæ
 erant simillimæ, fraudem inseruisse, dum
 in vocabulo *homoousios* unum *jota* posue-
 runt, ita ut *homoiousios* legeretur, quod po-
 Hist. Eccles. Tom. III. M ste

Sæculum IV.
 A. C 325.

Athan. in
 Decret. p.
 251.

Eustat. ap.
 Theod. c. 8.
 Epist. Syn.
 ap. Socr. I.
 c. 9.

Ep. Const.
 ad Theod. I.
 hist. c. 20.
 Libell. Euf.
 ap. Socr. I.
 hist. cap. 14.
 & ap. Soz.
 II. c. 6.

Philost. l. I.
 c. 9.

Sæculum IV. A. C. 325. sterius dicit similem in substantia, pri-
 vero substantia eundem significat. Cu
 Ario etiam ejus scripta, & nominati-
 Thalia ejus, damnata sunt; nec no-
 omnes illi, quos jam Concilium Alexan-
 drinum cum eo damnaverat, atque inter
 alios Diaconus Euzoius, postmodum Epis-
 copus Arianus Antiochenus, & Pif-
 postmodum Episcopus Arianus Alexan-
 drinus.

§. XIV.

Decretum de Paschate.

Sup. l. III. *S. 43. Lil.* *IV. §. 43.* *Athan. de Synod. p. 872.* *Ad Afric. p. 933.* *Const. ap. Euj. III. vit. c. 18. 19.* **Q**uæstio de Paschate S. Aniceti Pape
 & S. Polycarpi, exinde etiam S. V-
 storis temporibus agitata, necdum satis
 decisa, convocandi Concilii Nicæni po-
 Arii hæresin causa secunda fuerat; quip-
 pe Ecclesiæ Syriæ, & Mesopotamiæ ac-
 hucdum Judæorum morem servabant
 Pascha decima quarta Lunæ, nulla habi-
 ta diei Dominicæ ratione, celebrantes
 Reliquæ Ecclesiæ omnes Pascha die Do-
 minica celebrabant, nempe Roma, Italia
 Africa, Lybia, Ægyptus, Hispania, Gal-
 lia, Britannia; universa Græcia, Asia, &
 Pontus. Certe ista diversitas scandalum
 non vacabat, cum Christianorum aliqui
 jejunio affligi conspicerentur, eodem
 tempore, quo alii ejusdem Religionis fe-
 stos dies agerent.